

CUPRINSUL

	Pag.
REDACȚIA, Marele nostru Conducător	3
I. — CRONICA FESTIVA	
Pr. JUSTIN POPESCU, Pr. D. BALASA, Noul Mitropolit al Olteniei, Alogoreea, viziunea, recunoașterea și instalarea înalt Prea Sfințitului Teocrist, noul Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei. Date bio-bibliografice	54
II. — STUDII ȘI ARTICOLE	
Pr. Prof. IOAN G. COMAN, Spiritul eretic în literatura patristică	54
Archim. ILIAS MASTROCIANNOPoulos, Bizanț, o lume a spiritului și a dragostei (I). Traducere de Pr. OLIMP N. CACIULA	66
Pr. I. IONESCU, Problema genelor gnoștice descoperite pe teritoriul României	88
Pr. D. BALASA, Căminul românesc Creștin în antropozimie, lepenimie, tolelor și etimologie	97
Pr. Prof. NIC. PETRESCU, Principii didactice în operele patristice și aplicarea lor în școlile teologice	141
III. — INSEMINĂRI	
Pr. T. N. POPESCU-Urliueni, Scurta biografie a Sfințitului Evanghelist Luca	146
Pr. ION BAIEU, Sfânta Euharistie în unitatea creștinilor	149
Dr. EM. SAVOIU, Elemente sociale în predica mitropolitului Antim Ivireanul ION PĂTRAȘCU. Un valoros om de cultură: Preotul Nicolae Birzeanu	150 155
IV. — DOCUMENTAR	
D. Dr. P. I. DAVID, Evlavie străbună în lut și piatră	157
V. — DOCUMENTE	
VASILE CĂRĂBIȘ, Documente din Gorj — sec. XVII	164
VI. — FOLCLOR	
AL. BUZĂRĂ, Colinde: «Bun gând și-a gândit»; — «De când și-a-n dumbledu Domnului»	169
VII. — DRUMAR OMILETIC	
Pr. N. NICOLAESCU-Craiova, Credința și strălucința în rugăciune. Predică la Dumineca a XXXI-a după Rusalii	171
ALEXANDRU STANCIULESCU, «Păstor», cuvânt la praznicul Sf. Grigorie Teologul	174
Pr. IOAN V. COVERCA, Predică la Înfrimarea Domnului	179

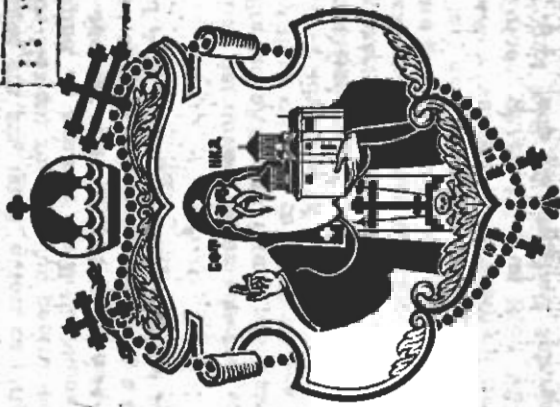
MITROPOLIA OLTENIEI

REVISTA OFICIALĂ A ARHIEPISCOPIEI CRAIOVEI
ȘI A EPISCOPIEI RÂMNICULUI ȘI ARGEȘULUI

I. P. S. TEOCTIST
NOUL MITROPOLIT AL OLTENIEI

INV. 882

PT-26



Numar defect !! Veri ca la PT-26

ANUL XXV, Nr. 1-2

IANUARIE — FEBRUARIE 1973

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SECTIA CULTURALĂ A SFINTEI ARHIEPISCOPII A CRAIOVEI
Strada Karl Marx nr. 10
CRAIOVA

În fine, critica patristică n-a fost strict dirijată de către Biserică sau de un centru de control teologic. Chiar dacă un autor aparținea unei școli sau unui curent teologic, nu i se impunea riguros o anumită atitudine față de o doctrină, o problemă, sau un eveniment; el se situa de obicei pe o poziție corespunzând atitudinii generale a Bisericii și a învățăturii acesteia, în acel moment și în acea regiune. Dar chipul de a trata problemele și de a lua atitudine critică față de ele era cu totul personal. Numai hotărârile sinoadelor ecumenice erau normative. O linie generală de direcție dădea școlile patristice și marile personalități teologice: Sfinții Atanasie, Vasile, Grigorie de Nazianz, Chiril al Alexandriei, Ioan Gură de Aur, Ferițitul Augustin, Sfinții Maxim Mărturisitorul și Ioan Damaschin. Indexul patristic, așa-numitul *Decretum gelasianum*²⁸, la începutul secolului al VI-lea, cuprinzând autori ce puteau fi citați, dar și autori interziși, prezenta acești autori nu după criteriul literar, ci după acela al ortodoxiei²⁹. Acest index nu era aplicabil decât Occidentului. În Orient, atitudinea era mai largă, autori ca Origen, Sfinții Vasile și Sfinții Grigorie de Nazianz recomandau pentru lectură tot felul de publicații, chiar păgâne, cu anumite restricții. Numai cărțile eretice erau condamnate fără apel de către sinoadele ecumenice și locale. În felul acesta, au dispărut operele gnosticilor, cea mai mare parte din cele ale lui Origen, ale lui Arie, ale lui Eunomiu, ale lui Nestorie etc.

Sfinții Părinți au dat dovadă de un adevărat spirit critic în producțiile lor literare. Era un spirit critic format prin exigențele rațiunii și ale credinței în același timp, spirit pe care antichitatea nu-l ignora, dar care, la creștini, trebuia să admită și să instrumenteze formal dogma însăși. Era o critică ce moștenea bunul raționalism al antichității pe care-l folosea pentru organizarea unui sistem accesibil al Revelației, îndeosebi pentru structura externă a gândirii teologice. Acest fel de critică a trecut în cea mai mare parte a culturilor moderne de coloratură religioasă.

Critica exercitată de către Sfinții Părinți serioși și în toate sensurile a făcut să se acorde o valoare și un prestigiu remarcabil producțiilor lor literare. Un Origen, un Eusebiu, un Sfinț Vasile, un Ieronim, un Augustin sau un Sfinț Ioan Damaschinul valorează ei singuri cât o întreagă cultură. Ei militau pentru o critică precisă, tehnică sau matematică — *ἄκριβης ἐστρατις* — în probleme de revizuire și ediție de texte, în chestiuni de istorie, de geografie sau de expresii formale a anumitor adevăruri. Dar ei aplicau, în general, manifestărilor vieții și creațiilor spiritului și ale pietății o critică echilibrată, complexă, care ține seama de toți sau de aproape toți factorii care judecă o situație sau care

²⁸. *Das Decretum Gelasianum — De libris recipiendis et non recipiendis*, în «Kritischen Text», herausgegeben und untersucht von Ernst von Dobschütz, in «Texte und Untersuchungen», XXXVIII, 4, 1912, p. 3-13.

²⁹. Pr. Prof. Ioan G. Coman, *Critica literară patristică prefotand...*, p. 33.

SE. IOAN GURĂ DE AUR, <i>Prietenia și iubirea de oameni</i> . În românește de Pr. ARISTIDE N. CEAMĂNU	182
---	-----

VIII. — RECENZII

<i>Mica Biblie</i> , Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 1972. (Pr. Prof. NIC. PETRESCU)	184
Stergios Sakos, <i>Οι παλαιοί (Vameșii)</i> , comentariu la istoria timpurilor Noului Testament, Salonic, 1968, (Pr. Prof. N. NEAGA)	187
Nicolae Iorga, <i>Orizonturile mele. O viață de om așa cum a fost</i> , București, 1972. (CORNELIA CIULU)	189

IX. — REVISTA REVISTELOR

VESTITORUL, Publicație religioasă, morală și națională a Bisericii ortodoxe române din Paris, Seria III, an. I, nr. 4, decembrie 1972. Număr special de Crăciun și Anul nou. (Pr. I. D. BR.)	190
SOMMAIRE	191